

Altes Fieber

Wo sind diese Tage
An denen wir glaubten
Wir hätten nichts zu verlieren
Wir machen alte Kisten auf
Holen unsere geschichten raus
Ein großer, staubiger haufen Altpapier
Wir hören Musik von früher
Schauen uns verblasste Fotos an
Erinnern uns, was mal gewesen war
Und immer wieder

Sind es dieselben Lieder
Die sich anfühlen
Als würde die Zeit stillstehen

Ich geh auf meine Straße
Lauf zu unserem Laden
Seh euch da alle sitzen
Weiß, dass ich richtig bin
In welchen Höhen und welchen Tiefen
Wir gemeinsam waren
Drei Kreuze, dass wir immer noch hier sind

Und immer wieder
Sind es dieselben Lieder
Die sich anfühlen
Als würde die Zeit stillstehen
Denn es geht nie vorüber
Dieses alte Fieber
Das immer dann hochkommt
Wenn wir zusammen sind
Wir stoßen an

Mit jedem Glas
Auf alle, die draufgegangen sind

Régi láz

Hol vannak azok a napok,
amikor azt hittük,
nincs vesztenivalónk.
Régi ládákat nyitunk ki,
előássuk a történeteinket:
egy nagy halom poros papír.
A régi zenéket hallgatjuk,
megrágult fotókat nézegetünk,
arra emlékszünk, ami valaha volt.

És mindig és újra
ugyanazok a dalok,
amelyek úgy hatnak,
mintha megállt volna az idő.

Kimegyek az utcára,
elmegek törzshelyünkre.
Látom, mindannyian ott ültök,
tudom, hogy jó helyen vagyok.
Milyen mélységekben és magasságokban
voltunk együtt.
Szerencsére/hál' istennek még mindig itt
vagyunk.

És mindig és újra
ugyanazok a dalok,
amelyek úgy hatnak,
mintha megállt volna az idő.
Mert soha nem múlik el
ez a régi láz,
ami mindig akkor éget,
amikor összejövünk.

Minden pohárral azokra koccintunk,
akik már nincsenek velünk.